

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Vin cu bucurie în grădina Mea din România și Mă sărbătoresc pe Mine Însuși între voi, fiilor unși în grădinița Mea, că mare taină este pe pământ această mână de pământ, fiindcă din ea l-am luat pe omul cel întâi zidit, și tot din ea fac om nou, după chipul și asemănarea Mea, și Mă voi slăvi în el așa cum M-am slăvit pe Mine Însuși în fața ucenicilor Mei când chipul feței Mele s-a făcut altul, iar cămașa Mea cea albă a strălucit pe trupul Meu.

Fiilor veghetori în calea glasului Meu cel din cer lucrător peste voi, deschideți cartea Mea de azi și așezați în ea pe Dumnezeu Cuvântul. Amin.

În ziua când Eu, Domnul, Mi-am schimbat chipul feței în slavă văzută, am avut martori și de pe pământ și din cer. Eram cu cei mai apropiați apostoli ai Mei dintre cei doisprezece; eram cu Petru, cu Iacob și cu Ioan cel iubit de inima Mea, iar dintre cei din cer aveam martori pe Moise și pe Ilie, că nici ei nu și-au lăsat trupul pe pământ când au intrat în cer.

O, fiilor credincioși, oamenii de pe pământ citesc în viața Mea cea din vremea trupului Meu în mijlocul oamenilor, citesc, dar nu se lasă pătrunși de lucrările lui Dumnezeu, cele peste fire, de puterea Mea cerească, pe care când și când o slobozeam să se arate cu oamenii și să creadă oamenii în Dumnezeu, Cel venit pe pământ. Moise și cu Ilie, proorocii Mei cei de demult, s-au arătat și ei cu Mine în slavă, și vorbeau despre cele ce Eu voi pătimi în Ierusalim, căci erau din cer și știau din cer. Apostolii Mei cei trei voiau să Mă ferească de pătimire, și Petru Îmi spusese că dacă voiesc, ne vor face ei trei câte o colibă, ca să rămân acolo pe munte cu Moise și cu Ilie, căci erau înspăimântați de cele pentru pătimirea Mea. Și pe când el vorbea, s-a făcut un nor și Ne-a umbrit pe toți, și s-au înspăimântat apostolii Mei, iar apoi s-a făcut glas din nor, glasul Tatălui Meu, Care a zis: *«Acesta este Fiul Meu Cel ales. De El să ascultați»*. Slava cerului s-a tras apoi în cămarile ei, și Eu am rămas cu ei ca și până atunci, poruncindu-le să nu spună ce au văzut până la învierea Mea dintre morți. Iar dacă Eu M-am înălțat la Tatăl Meu, le-am spus lor: *«Mergeți în toată lumea și spuneți despre Mine, și veți fi martorii Mei până la toate marginile, pentru cei credincioși, care vor crede în Mine prin mărturisirea voastră»*. Fiilor, în ziua aceea s-a arătat cerul cu pământul împreună în lucrare: Tatăl și cu Fiul, Moise și cu Ilie, care sunt vii, și cei trei apostoli peste care deosebit lăsam tainele cerurilor, și cu care Mă purtam din loc în loc între cer și pământ.

Iată, vin cuvânt de bucurie peste voi. Vin cu amintirea lucrărilor Mele peste ucenicii Mei cei de atunci, și vin cu ei la voi, cei de azi cu care-Mi lucrez venirea Mea cea de azi pe pământ, lucrarea Mea cea de azi cu voi, așa cum am lucrat cu cei de atunci lucrarea Mea cea de atunci.

O, fiilor, lucrările Mele cele mai presus de fire au rămas ca niște povești peste oameni, dar ele sunt puterea Mea cea mai presus de fire. Cine mai tresare cu inima lui față de puterea Mea cea lucrătoare din cer pe pământ? căci Eu am fost pe pământ cu cei din cer și cu cei de pe pământ. Amin. O, fiilor, tot așa sunt și azi. Sunt cu voi și cu cei din cer pe pământ cu voi, iar voi sunteți martorii lucrului Meu cu voi. Sunt cu sărbătoare cerească între voi, iar apostolii Mei vă binecuvintează din Mine cu binecuvântare apostolească și părintească, fiindcă cine-i ascultă pe ei, pe Mine Mă ascultă, pe Mine Mă primește, căci așa am grăit Eu lor.

O, ucenicilor, o, apostolii Mei cei de atunci! Sunteți cu Mine, Învățătorul vostru; suntem cu cei mai mici ai timpului Domnului. Ei lucrează cu cerul ca și voi, și Mă aduc din cer pe pământ, căci prin credința lor am venit iar, și cuvintez ca și acum două mii de ani, și învăț noroadele să stea întru venirea Mea, și mulți se vor așeza să stea întru venirea Mea. Amin, amin, amin. Cuvântați cuvânt de bucurie și de nădejde peste cei mai mici. Ei sunt credincioși venirii Mele

între zeci de mii de sfinți, că așa vin Eu când vin, căci am suită cerească, și cu ea vin când vin. Amin.

– O, Învățătorule, norul cel alb ne învăluie pe toți, și stăm pe nor alb și grăim cu Tine, Doamne, ca și atunci când chipul Tău s-a schimbat în slavă pe munte, și îmbrăcăminte Ta s-a înălbit ca lumina. O, Doamne, oamenii vor să ne scoată afară din Scripturi, ca să nu mai fim cuvântul Scripturilor Tale cele adevărate. Dar noi suntem între cei doisprezece și am lăsat cărți în Scripturi pentru cei credincioși Ție, Doamne, că Tu ai lăsat peste noi pe Duhul Sfânt, și cărțile noastre sunt pecetluite cu Duhul Tău Cel Sfânt, dar oamenii vor să ne scoată din Scripturi. Scripturile sunt cartea Ta cea de atunci, în care ne-am scris și noi spre credința oamenilor, că Ți-am fost martori lucrării Tale cea mai presus de fire, Doamne Învățătorule. Moise și Ilie, și noi, cei trei apostoli ai Tăi, Petru, Iacob și Ioan, am auzit glasul Tatălui în muntele slavei, cum că Tu ești Fiul Său Cel iubit, și toți mărturisim despre ziua aceea, și din cer mărturisim, iar dintre noi apostolul dragostei grăiește peste biserici. Amin. Căci așa i-a spus Duhul Tău: «Tu trebuie să proorociști încă o dată la popoare și la neamuri și la mulți împărați». Amin, amin, amin.

Eu, Ioan apostolul, am fost în ostrovul Patmos pentru mărturia lui Iisus Hristos și pentru cuvântul lui Dumnezeu. Am fost răpit în duhul în zi de duminică și am auzit în urma mea glas mare, ca de trâmbiță, care zicea: «Ceea ce vezi, scrie în carte și trimite celor șapte biserici!». Am văzut slava Lui, și El mi-a zis: «Nu te teme, Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și Cel ce sunt viu. Am fost mort, și iată, sunt viu în veci și am cheile morții și ale iadului. Scrie acum cele ce ai văzut și cele ce au să fie după acestea». Iisus Hristos mi-a grăit, și eu am scris cuvântul lui Dumnezeu despre cele ce trebuiau să fie, și apoi El a mărturisit zicând: «De va mai pune cineva la cuvintele acestei proorocii, Dumnezeu va pune asupra aceluia pedepsele care sunt scrise în cartea aceasta, iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care scrie în cartea aceasta».

O, oamenilor credincioși și necredincioși, îndoielnici și neîndoielnici, numai eu am avut numele de Ioan între cei doisprezece apostoli ai lui Iisus Hristos, dar cartea aceasta care stă la capătul cel din urmă al Scripturilor este descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu ca să arate robilor Săi credincioși cele ce trebuiau să se petreacă în curând. El a trimis pe îngerul Său să mi-o destăinuiască, iar eu am mărturisit bisericilor cuvântul lui Dumnezeu și mărturisirea lui Iisus Hristos.

O, fii ai oamenilor, dacă Iisus Hristos nu vorbea despre cartea aceasta și de cel ce ar scoate sau ar pune la cartea aceasta, era de mult acoperită această proorocie, dar cuvintele ei au tărie neclătinată, căci Duhul lui Hristos a spus: «Mergi și ia cartea cea deschisă din mâna îngerului care stă pe mare și pe pământ; ia-o și mănânc-o, că tu trebuie să proorociști încă o dată peste pământ și să-i însemnezi pe cei ce se închină Mie, iar pe ceilalți să-i scoți din măsurătoarea Mea, căci sunt păgâni, și Eu voi scoate partea lor din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care scrie în cartea aceasta».

O, fii ai oamenilor, Cuvântul lui Dumnezeu a venit pe pământ și Și-a făcut cetate sfântă, zidită din cei credincioși venirii Lui, și Domnul este slava ei și lumina ei, și în ea nu intră cel pângărit, după cum scrie în cartea aceasta a vieții Mielului. Cuvântul lui Dumnezeu face nou Ierusalim, cetate sfântă, zidită din inimi vii, născute din cer, de sus, împărăție a lui Dumnezeu în om născut de sus.

O, voi, cei tari la cerbice, iată, încă o dată grăiesc popoarelor, după cum a fost proorocia Domnului, Care n-a voit ca eu să mor, și a voit să rămân până azi și să lucrez între cei credincioși cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul României, cetatea Noului Ierusalim, care are în ea grădina cuvântului. Amin. Eu, Ioan, apostolul lui Iisus Hristos între cei doisprezece apostoli ai Săi, am fost în ostrovul Patmos pentru cuvântul lui Dumnezeu, Care mi-a spus: «Scrie!». Curând, curând vor tremura toți necredincioșii, toți mai-marii pământului, și se

vor ascunde în peșteri și în stânci, căci eu mă voi lăsa văzut, la porunca Domnului, Care vine cu norii, și orice ochi Îl va vedea. Amin. Iată, vă ascundeți de proorocia aceasta. Iată, dați s-o ascundeți și s-o luați din dreptul meu, dar iarăși spun: eu, Ioan apostolul, am scris cuvântul lui Dumnezeu din cartea aceasta. Amin. Scuturați-vă de necredință și nu fugiți de Dumnezeu, căci El a zis: «Cumpărați de la Mine alifie de ochi ca să vă ungeți ochii și să vedeți». Amin.

Iar vouă, iubiți ai Domnului, răscumpărați de El din tot norodul și neamul prin sângele Lui, cântați cântarea nouă, cântați Mielului cu laude cerești, cântați cântări de nuntă, căci curând, curând neamurile toate vor veni și se vor închina Cuvântului lui Dumnezeu, Care este cu voi.

O, Învățătorule, norul cel alb se ridică cu noi, iar Tu ești cu cei credincioși, și Te faci lumină peste pământ și Te îplinești în cuvântul cel proorocit în cartea aceasta. Amin.

– Amin, amin grăiesc ție, iubitul Meu apostol Ioan: toate cuvintele acestei proorocii ies din nou în calea oamenilor și se vestesc, după cum Eu ți-am grăit atunci: «Încă o dată vei prooroci peste neamurile pământului». Amin.

Iată sărbătoare cerească, și voi veni cu Tatăl Meu și cu suită cerească în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și vom avea zile de mărturie cerească, zile de nuntă între zilele de nuntă, Eu, Domnul, și cu poporul Meu și cu cei ce îl iubesc pe poporul Meu pentru numele Meu care este peste el. Amin, amin, amin.

06/19-08-1998